

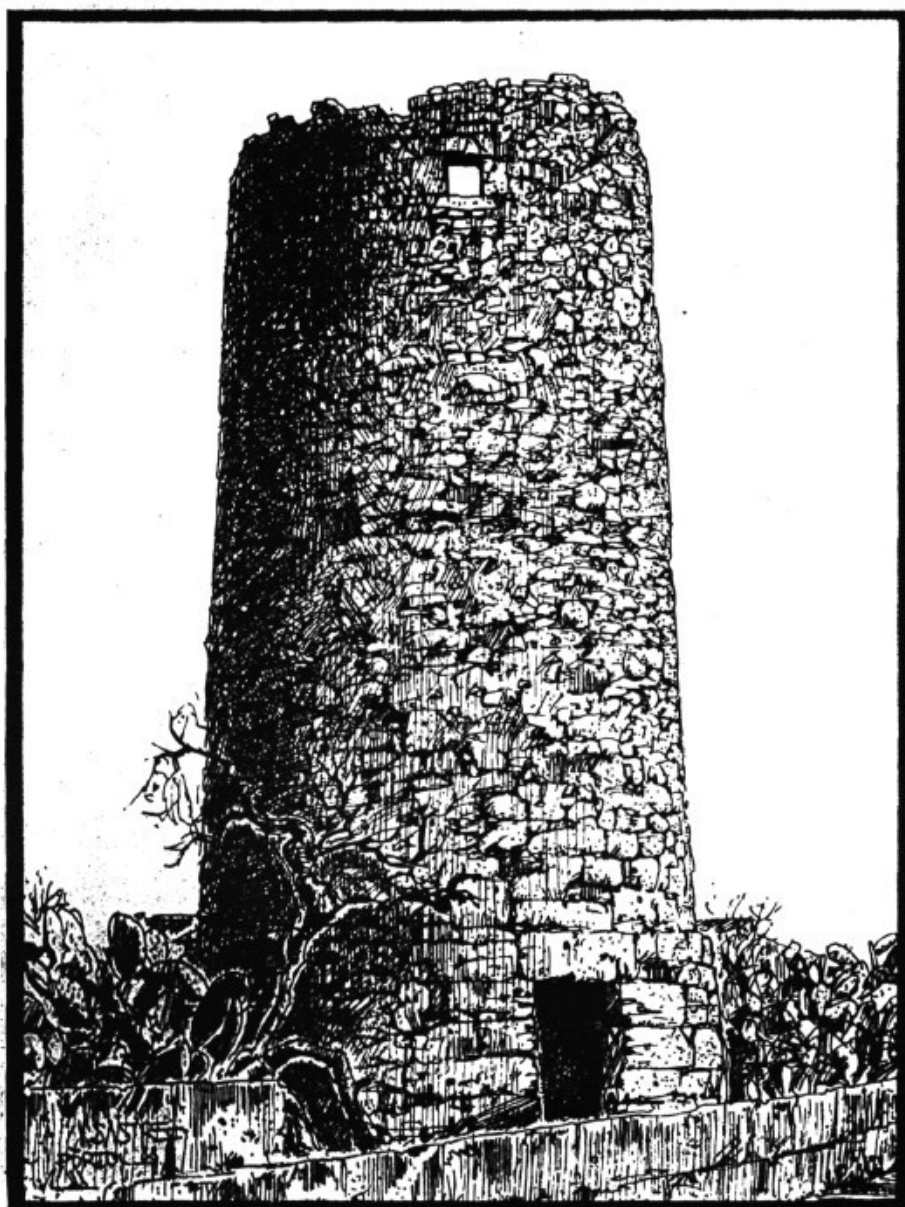
IPORTULA

Informatiu Cultural de Marratxi.

Nº 86

OCTUBRE 1989

Què canviarà amb Cañellas?

IMPOSTS OFEGADORS. Es pot congelar i reduir la pressió fiscal. Si tots paguen, tots pagarem manco.

PÈSSIMES INFRASTRUCTURES I CARRETERES. 5.700 morts a la carretera és injustificable. Les carreteres espanyoles han de comptar amb els recursos necessaris perquè quan parlin d'accidents, no donin la culpa als vehicles i als ciutadans. I perquè el turisme que se'n va, torni.

EMBÓS DE LA JUSTÍCIA. Tendrem una justícia més ràpida, els jutges recuperaran la independència i, informatitzant el sistema i dotant-lo de recursos, s'agilitzarà.

PREPOTÈNCIA. De la prepotència a la dictadura hi ha un sol pas. La democràcia es consolida estimulants i acceptant el diàleg, escoltant tothom i totes les forces socials.

LA MAJORIA ABSOLUTA. Un Govern que fa el que vol sense comptar amb ningú, no representa els interessos del poble. Vostè té la paraula.

MAJORSACIÓ EN LES DESPESES PÚBLIQUES. Els doblers de l'Administració són els nostres doblers. S'ha d'acabar l'amiguisme, les despeses sumptuàries i el descontrol dels recursos.

DIFÍCIL ACCÉS A LA PRIMERA FEINA. Hi ha disponibles 300.000 llocs de feina sense cobrir. És urgent un Pla de Formació Professional orientat cap a les nostres necessitats i no al contrari. I, per damunt de tot, un Pla d'Ocupació Juvenil com el que, a Castella-Lleó, ha proporcionat la primera feina a molts de joves.

CAOS SANITARI. És inadmissible que de vegades manquin llits i que es formin coes tercermundistes, mentre hi ha 28.000 metges en atur. S'han d'aprofitar tots els recursos, acostar el metge a la família i donar oportunitat de triar lliurement l'hospital.

DIFICULTAT PER ACCEDIR A LA PRIMERA VIVENDA. Els qui accedeixen a la seva primera vivenda, i els joves especialment, han de tenir crèdits preferencials al més baix interès i al més llarg termini.

PENSIONS DE MISÈRIA. Hi ha pensions que no poden proporcionar un nivell digne de vida. S'han d'incrementar les pensions que no donen ni per menjar.

Paraula!

- J. Cañellas -

Partido
Popular

CONCERT D' INAUGURACIO UNA EXPERIENCIA MUSICAL

3(223)

/Consideram que la inauguració de l'Orquestra Simfònica de les Balears és una notícia prou important com per posar-la a primera plana. Ho feim a través de l'article del nostre col.laborador Antoni Pascual.

Aprofitant la calma d'un festiu com el de avui he volgut tornar a escoltar el concert de presentació de l'Orquestra Simfònica de Balears "Ciutat de Palma".

La nit del 30 de setembre hi havia a l'ambient massa excitació per fer una valoració objectiva; massa ganes d'aplaudir per detectar els defectes i massa nervis, com a totes les presentacions en societat, per a considerar aquest concert com un examen de la nova formació orquestral.

A les vuit i mitja encara s'escoltava fort, a la sala, el comentari unànim de tots els qui es saludaven: "com anirà, aixó? - M'agradaria molt que sortís bé!" Aquest desig era compartit per tots els presents i en gran part el responsable d'aquets nervis que dèiem abans.

Passa a la p. 9.

DURANT EL MES PASSAT

- Guerra al narcotràfic a Colòmbia.
- El COI va acordar suspendre a perpetuïtat els atletes que participin en competicions a Sudàfrica.
- Inundacions a varis municipis de Mallorca per culpa de les fortes pluges. A Ciutat fins i tot es va haver de tallar el Passeig Marítim, i, com sempre, es van rompre els semàfors.
- Anunci d'eleccions generals per al diumenge 29 d'Octubre (just abans d'haver de pagar a Hisenda, quines casualitats que té aquest govern!).
- Un excel·lent torneig Ciutat de Palma de Bàsquet.
- Crim a Eivissa.
- Balears, la primera CA quant a renda per capita i de les darreres quant a nivell de vida dels seus habitants.
- La TVE s'afegeix a l'odiosa moda de les pel·lícules colorejades. Per què no pintam de rosa i verd lloro el despatxet d'en Solana?
- I parlant de teles, es van concedir els canals de televisió privada. El problema és que, per ara, cap d'elles preveu emissions en les llengües marginades de l'estat.
- El Salt de la Bella Dona, camí de Lluc, netejat pels hotelers, vist que no ho han fet mai les autoritats competents. Una acció per aplaudir.
- El cinema puja fins 450 pts.
- Etarres a les presons de les Illes. Oh! casualitat, vénen tot just quan els reis espanyols ja se n'han anat.

-Estònia, Letònia, Lituània, Moldàvia... reclamen la seva identitat nacional i les seves llengües.

-Varis municipis de la serra de Tramuntana canviaren les seves normes urbanístiques davant la futura afluència de persones que es veurà augmentada gràcies al tunel de Sóller. Si el tunel de per si ja és una destrucció, també propiciarà la de tota la Serra de Tramuntana.

-Alex Crivillé, Jordi Tarrés, "Sito" Pons, "Champi" Herreros, campions del món de motociclisme. Es veu que en això, som els primers.

-Molts d'accidents d'avió.

-Madrid (Espanya) ordenà el tancament dels repetidors de TV3 del País Valencià ja que el ministre Barrionuevo va assignar a la Tele valenciana la mateixa freqüència. d'emissió per la que emetien els repetidors de TV3.

-Exode d'alemanys orientals a occident.

-El Papa visità Galícia i Astúries.

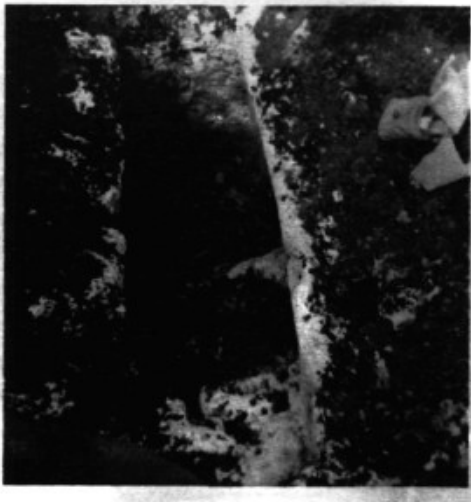
-Començà a emetre amb regularitat el Canal 33 i començaren les proves per la seva recepció a Balears.

-Celebració de la diada de Lluc i també de l'11 de Setembre.

-La Pastanaga de Palma, als autobusos, al palau d'esports, als fulls oficials, als taxis...

G.A.V.I.M.

4 DE FRESQUES

SUBVENCIO DEL GOVERN BALEAR.

El Govern Baler ha concedit una subvenció de dos-centes mil pessetes, per la neteja i conservació de la Cova de Son Caulelles.

Els treballs de neteja hauran d'esser supervisats i coordinats per un tècnic designat pel Museu de Mallorca.

La subvenció s'haurà de justificar abans del 31 de Desembre.

LOCAL PER A LA TERCERA EDAT A SA CABANA.

L'Ajuntament ha llogat un local a Sa Cabana, el qual es destinarà a la tercera edat, el preu del lloguer és de 50.400,-- Ptes. mensuals.

MITING PER LES ELECCIONS.

A l'hora de redactar aquesta plana l'únic partit que ha fet un miting per les eleccions del proper dia 29 ha estat el PSOE. El miting comptà amb la participació del president del congrés espanyol, Fèlix Pons.

EXIT DE LA PUJADA A LLUC.

La pujada a Lluc organitzada per l'Ajuntament fou d'èxit total, foren un milenar de Marratxiners que acudiren a aquesta cita anual.

EL CLUB "ES SIURELL" ENDAVANT.

Després de la presentació, diguem oficial, a les festes de Sant Marçal, del Club de Motos Antiques de Marratxí "ES SIURELL", ha continuat la tasca d'aquest grup d'amics, la darrera tasca duïta a terme fou la trobada a Lluc de Motos Antiques, foren una quarantena les participants. Per altra part foren convidats a la FIRA DE LLUCMAJOR.

ROBATORIS PER PORTOL I SA CABANETA.

Durant aquestes darreres setmanes, s'han produït diversos robatoris o intents. A Jaume Dolç, del forn de Sa Cabaneta, li fou robada la caixa del canvi, també a les cases de Son Caulelles, hi fou trobat un home dedins, que com excusa posà que cercava les oficines.

CONTINUEN LES PROTESTES DELS VEÏNATS DE CA'S CAPITA.

El veïnats de Ca's Capità continuen les seves protestes en contra de l'escorxador de Carma, per les males olors que fa, sobretot les matinades. La protesta dels veïnats davant el poc segons ells, interès de l'Ajuntament per resoldre això, els ha duit a pintar per les parets "BATLE PROU D'OLORS" "CARMA, CARN PUTREFACTA PROU D'OLORS".

DEU MILIONS DE PESETES PRESSUPOST PER A LA REFORMA DE L'ESCORXADOR.

L'Ajuntament va aprovar el plec per la contractació directa de les obres de reforma de l'escorxador de Marratxí per convertir-lo en casa de Cultura, el pressupost de les obres puja la quantitat de 10.694.022,-- Ptes.

El termini per a l'entrega de les ofertes acaba el proper dia 8 de Novembre.

MIQUEL BOSCH i AUBA.

Sa Cabaneta

DURANT AQUEST MES PASSAT HA ESTAT NOTICIA A SA CABANETA

-Els veïns de la zona de Sa Cabaneta, anomenada "Es Pou de S'Aigo" que m'han duit una documentació molt completa amb més de 50 signatures en les que protesten per la manca total d'enllumenat en el seu barri. Sol·licitud que es va remetre a l'Ajuntament l'any 87 i fins ara no han fet gens de cas a les seves peticions. Igualment es pot constatar com en aquesta zona de Son Verí molts de carrers estan sense asfalt, sense faroles, papereres i amb un gran número de deficiències que els converteixen en tercer-mundistes.

-Els continus problemes circulatoris que se produeixen en el carrer Oleza entre els cotxes aparcats i els que circulen, sobre tot els caps de setmana i qualche hora dels dies feiners; o qui pertoqui li posa solució o un dia tindrem una desgràcia i després tots plorarem.

-Que malgrat aquestes i altres deficiències es visqui tan bé a Sa Cabaneta i sigui un lloc tan desitjat pels ciutadans.

-La inauguració d'una nova perruqueria, anomenada "Estil", instal·lada al carrer Oleza i que porta na Jerònia Pocoví i Fiol, de 26 anys i amb 10 anys d'experiència a la

professió. Va estudiar a l'escola de Palma anomenada "Maria y José", fent cursets de perfeccionament a l'Institut Politècnic i a Barcelona amb el prestigiós "Cebado". Diu que està molt contenta de la resposta del poble amb els primers dies de funcionament i ens recorda que l'establiment està obert tant per a dones com per a homes.

-El nou servei de practicants que han obert al carrer Marquès de Zayas 2 (devora l'Ajuntament) en Carlos Otón Carrasco i na Maria Barceló Vera amb un horari diari de 20:30 hres a les 22:00 i els Dissabtes i festius a hores concertades.

-Les noces dels veïns de Sa Cabaneta Jaume Ureña Sastre amb na Magdalena Gual de Torrella i en Bartomeu Verd i Ramis amb na Margalida Sureda Torrandell; a tots ells els desitjam molts anys de felicitat en comú.

XAVIER FORTUNY

El S.I.A.C. obert per a tothom

**Si volem una Administració Autònoma
racional, àgil i pròxima al ciutadà
és imprescindible oferir una qualitat de serveis
adequada a les necessitats que els temps actuals exigeixen**

**Anam pel bon camí,
pero necessitam la col·laboració de tots:**

**PROPOSAM INICIATIVES I SUGGERIMENTS
DONAU-MOS A CONÈIXER LA VOSTRA OPINIÓ
SOBRE EL FUNCIONAMENT DELS NOSTRES SERVEIS**

ESCRIVIU, CRIDAU O VENIU

**Conselleria Adjunta a la Presidència
Plaça de les Drassanes, 4
Tfn: 71 26 04**

Començam aquest mes aquesta secció amb aquest títol el qual mes a mes vos oferirem el resum dels partits jugats pel C.D. Marratxi durant el mes passat.

3 de Setembre.

Pt. Pollença, 1-C.D.Marratxi, 0

Partit clàssic de principi de temporada amb mal començament del nostre equip ja que va perdre per 1 a 0. En línies generals bon partit realitzat pels nostres jugadors ja que se va veure coratge i ganes.

La pèrdua dels dos punts la podríem donar a la bona actuació del porter del Pto Pollença i la sort que no va acompanyar els nostres davanters.

10 de Setembre.

C.D.Marratxi, 2-C.D.Andratx, 1

Bon començament del nostre equip davant la seva afició, es va derrotar a un "marruller" C.D. Marratxi guanyant-li de 2 a 1.

Primera part emocionant, el nostre porter Toni Ferrà, va aturar un penalti i a partir d'aquí el C.D.Marratxi es va créixer.

A la segona part, partit jugat de poder a poder aquí a on es varen aconseguir els gols, el primer obra d'en Tomeu Barceló i el segon d'en Julian Uribe, l'Andratx va marcar el seu gol a cinc minuts del final.

En línies generals gran partit del C.D.Marratxi, del que esperem no sigui el darrer.

17 de Setembre.

Cas Concos, 3 - C.D. Marratxi 3

Primer positiu aconseguit pel C.D. Marratxi malgrat les baixes de jugadors, degut al partit de la setmana passada.

Vàrem començar marcant nosaltres però l'excés de confiança ens va fer acabar la primera part amb un 2 a 1.

A la segona part ens varen fer el tercer però la reacció va fer possible poder aconseguir el positiu i afiançar-nos a la vuitena posició de la taula classificatòria.

24 de Setembre.

C.D. Marratxi, 0 - U.D. Campos, 1.

Vàrem perdre els primers dos punts dins ca nostra; davant en gran equip, d'altura al manco.

Començament molt dolent per part dels dos equips però la sort va acompanyar l'equip visitant ja que a la meitat de la primera part ens varen fer l'únic gol.

A la segona part un partit de pati de col·legi que va avorrir al públic; en resum dos punts perduts dins ca nostra dels quals esperem siguin els darrers.

1 d'Octubre.

C.D.Marratxi, 0-Petra, 1

Partit molt rar, va estar presidit per la desídia de tots els jugadors d'un i altre equip.

A la segona part varen marcar el gol i a partir d'aquest moment el nostre equip no va tenir ni ganes ni temps.

C.D.Binissalem, 0-C.D.Marratxi, 0

Després de dos partits perduts dins ca nostra es va aconseguir llevar un negatiu dels que teníem dins el nostre compte davant un equip molt més superior que el nostre, recordem que el Binissalem ha arribat dins la tercera divisió i que ascendi de la segona regional, però després en el terreny de joc es va veure que no era així.

Nota: aquests comentaris estan fets els dilluns a la reunió de la junta directiva del C.D. Marratxi.

C.D. MARRATXI

Es Pla de Na Tesa

7(227)

FULL INFORMATIU Nº2

DE L'ASSOCIACIÓ DE VEINATS

XALOC

PLA DE NA TESA (MARRATXI), SETEMBRE

Acaba de sortir el full informatiu número 2 de l'Associació de veïnats XALOC des Pla de na Tesa. Consta de quatre planes repartides entre informació local i un editorial sobre la necessitat d'un nivell cultural més alt per al poble marratxiner.

Pel que es desprén de les "Notícies del poble" els problemes més greus que hi ha en aquest moment -i no és estrany- són la proximitat del cementeri privat de Son Alegre i les males olors, encara, de l'escorxador de Carma.

Quant a l'editorial, entenen per cultura "no només aquella que tenen els lletraferits i homes d'estudi (... sinó també) aquell 'caramull de coses que podem saber dels nostres majors i dels costums populars, que han anat passant de pares a fills any darrere any".

"Cultura és saber aprofitar allò que tenim o que podem tenir, per tal de viure la vida de la manera més humana, tant a nivell particular, com sobretot, a nivell social i comunitari."

Acaben plantejant unes qüestions prou interessants. Vegem-ne algunes: "Per què es construeix tant al nostre poble? Qui ho afavoreix? Qui hi sortirà perjudicat? Com serà el nostre poble dins 10 anys? Per què no tenim escola al poble? Es necessària l'escola? Qui són els qui ho impedeixen? Per a què serviria una biblioteca en Es Pla de na Tesa? Què fan els responsables que hem elegit per conservar i fer créixer la cultura del nostre poble?"

Des d'aquest espai animam l'Associació de veïnats XALOC a continuar amb la seva tasca de conscienciació alhora que els oferim les nostres -vostres, seves- planes per aportar col.laboracions. Endavant!

SETEMBRE

Dia 3, robatori a Maquinària Balear per un valor aproximat de tres-centes mil pessetes.

Dia 4, robaren tots els doblers d'una màquina de joc a un bar del Pont D'Inca.

Dia 5, fou recuperat per la Policia Municipal el turisme PM-6354-B, que havia estat robat a Ciutat.

Dia 6, al Carrer Major s'estavellaren frontalment els turismes amb matrícula PM-0398-AX i PM-7753-AD, sense que hi hagués cap ferit.

El mateix dia, a la urbanització Es Garrovers, el camió amb matrícula BI-5470-AH rompé una canonada dels conductes d'aigua.

Dia 7, a les 9 h. un autobús va xocar amb un turisme. Sense ferits.

A les 20 hores un turisme col·lisionà amb una ciclista que resultà ferida. Tingué lloc a la C-713.

Dia 8, a les 23'30 hores a la PMV-3014 col·lisionaren dos turismes. Els ferits hagueren d'esser evacuats en ambulància. Fou necessària la intervenció de la P.M. G.C. i dues grues.

Dia 9, a les 16'45 a un quart pis del carrer La Salle, del Pont D'Inca hagué d'intervenir aquesta P.M. per posar ordre entre els veïnats.

A les 17'20 es disparà l'alarma de Rillova.

A les 21'45 un garrover de la finca Son Alegre es cremà havent d'intervenir els Bombers del SEPRAL.

A les 23'30 hores al no. 51 del carrer Cabana, un veïnat deixà la ràdio a tot volum després d'abandonar el seu domicili.

Dia 10, a les 12,30 hi hagué una col·lisió sense ferits al Pla de Na Tesa entre dos turismes.

Dia 12, a un camió de refrescos de KAS li caigueren les botelles pel carrer havent d'intervenir la P.M. per restablir la circulació.

Dia 14, a les 16'50 es declarà un incendi al no. 6 del Carrer Doctor Cajal, cremant-se estris de poca importància. Intervingueren els bombers del CIM, la G.C. i la P.M.

Dia 15, a les 11 a l'encreuament dels carrers Marquès de Zayas i General Goded, xocaren els cotxes PM-0915-Y i PM-0966-AH per culpa del conductor d'aquest darrer, que no respectà la senyal de STOP. Ambdós conductors resultaren il·lesos.

A les quatre de l'horabaixa fou requerida la P.M. ja que l'obrer Jacinto P. S. va pegar-li al cap al seu company de treball Juan M. M. havent d'esser traslladat aquest darrer a un centre mèdic.

Dia 18, a les 10 es produí un incendi a un munt de fens del Polígon essent necessària la intervenció dels Bombers i la P.M.

A la mateixa hora xocaren els turismes PM-5549-AX i el PM-9031-AC, sense haver de lamentar desgràcies personals.

A les 22 hores una ambulància alarmà als veïnats de Sa Cabaneta per fer varies passades per diferents carrers amb la sirena funcionant. La PM ha pogut confirmar que es tractava d'una ambulància que s'havia perdut quan traslladava una persona que havia atemptat contra la seva vida.

Dia 20, a les 20 h. La zona del Pont d'Inca quedà anegada degut a una tromba d'aigua. La P.M. i la G.C. intervingueren per rescatar diversos turismes.

Dia 21, la P.M. tingué muntat un servei de 24 hores en estat d'alarma roja degut al temps que feia.

Dia 23, Gaspar Ll. L. fou traslladat a la casa de socors perquè presentava cops per la cara i pel nas degut a una baralla que havia tengut.

Atestats:	1
Denúncies tràfic:	138
Informes vari:	58
Inspeccions:	3
Ordre públic:	2

Ve de la p.3

Aviat aparegueren els músics, llavors el concertino per comprovar l'afinació i finalment el director.

Fou el moment més tens del concert...

El mestre alçà la batuta i un silenci molt contingut deixà pas a les primeres notes de Rosamunda. Molt tímides, com indecises. Un altre compàs. La tensió nerviosa no cedia. Més notes... Ja començava a pensar si l'Obertura Rosamunda no era de lo més adequat per ser la primera peça del concert de presentació quan el so va anar agafant cos, més, molt bé, més, entrà el metall gros, els contrabaixos... i amb el primer tutti les espatlles es relaxaren en els seients. Sona i molt bé! Ja tots sabíem que la festa era un èxit i que hi hauria aplaudiments a rompre.

Poc a poc vàrem anar reparant que el director realment dirigia i que l'Orquestra responia amb fidelitat a les seves indicacions, que les flautes sonaven extraordinàriament bé, que els cinc contrabaixos donaven una profunditat impressionant, que el timbal intervenia amb asombrosa decisió i exactitud; que tot el so del metall estava molt ben integrat al conjunt i que la corda tenia un volum més que considerable.

I examinant l'Orquestra més que escoltant en Schubert acabà Rosamunda, apludirem amb ganes i creuàrem els primers comentaris amb els veïns, - Aquests al·lots han treballat de debó!, mentres seguíem aplaudint.

El torn era ara per Rossini i Teresa Berganza.

Na Teresa és prou coneguda i l'expectació que creava la seva actuació era ben diferent a la provocada per la nostra Orquestra. Aparegué irradiant simpatia, amb plenitud d'aspecte i de veu. Molt tècnica, la veu càlida, agradable i amb infinits matisos... i he de confessar la distracció. Sense donar-me'n compte estava molt més pendent de l'Orquestra que de la solista.

La primera sorpresa per l'entusiasme del públic fou la mateixa Teresa Berganza, que sabé interpretar correctament aquells aplaudiments quasi desmesurats, i així ho va reflexar a l'hora de signar en el llibre de convidats il·lustres de l'Orquestra.

Després d'oferir tots el bisos que na Teresa i l'Orquestra havien preparat - perquè aquest dia el públic no s'hagués contentat amb menys - fèrem el breu intermedí contrastant les opinions. Totes positives.

I de segona part el plat fort de la nit, l'Escocesa de Mendelssohn. Des del primer moment es notà que la simfonia estava ben preparada i no s'havien escatimat assaigs. El director es desfeia amb tot el seu cos. Tornava petit, ballava, gesticulava... i l'Orquestra sonava fresca i poètica com requereix aquesta composició.

A la sortida, felicitacions i bones cares. Jo em vaig quedar rumiant un comentari que avui he tingut en compte durant tota l'audició del concert. Un bon amic anava dient: "Aquesta Escocesa pot ser hagués sonat millor amb l'Orquestra Nacional però ha estat a l'altura d'una gran orquestra com la de Barcelona."

Vaig quedar com a satisfet pensant que en el futur a l'hora de citar les grans orquestres espanyoles hauríem de citar la nostra. Encara que això de 'nostra' és un dir... serà nostra si l'arribam a estimar, a seguir, a escoltar com a nostra. No basta amb la voluntat política i el suport econòmic de presidents i batles, encara que imprescindibles. Aquesta orquestra serà nostra si la conquistam. Si la exigim amb l'assistència continuada. Si demostram que si nos faltés nos faltaria qualque cosa important.

Felicitacions i agraïments per tots els qui han fet possible que parlem d'una orquestra nostra. Comunitat Autònoma, Ajuntament de Palma i Consell Insular a l'escenari polític. A tots i cada un del músics, sobretot als estrangers que a través d'un instrument musical han volgut fer-se mallorquins. A Lluís Remartínez, que amb la seva exigència sembla tenir molt clar la qualitat i el prestigi que ha d'envoltar la "Ciutat de Palma". Felicitacions i agraïments a tots els integrants de la Fundació Pública de les Balears per a la Música.

Toni Pascual

Son Espanyolet, 12 d'octubre-89

SOBRE ELS MOLINS

Fa un parell de mesos, un representant local de l'Obra Cultural Balear, va dirigir un escrit a l'Ajuntament posant damunt la taula l'estat d'abandó que presentaven alguns monuments antics del nostre terme Marratxí, fent especial referència a 2 dels molins de Pòrtol d'en Marçal i Sa Torre, que presenten un estat ruïnós.

La idea expressada a l'escrit era indicar la urgència de la seva restauració en acord amb els propietaris, aquestes peces de la nostra història són, e més tot un símbol ancestral i una part de la fesomia de la nostra vila. És inacceptable que per deisídia caiguin pedra a pedra. I ho és més que les institucions de cada cop més decididament facin alguna cosa per ajudar a la seva recuperació per al nostre patrimoni col·lectiu. Així, l'O.C.B. comunicava a l'Ajuntament, amb la seva proposta, la publicació recent d'unes ajudes i subvencions a les que podien acollir les obres a proposta de reconstrucció esmentada.

Pareix ésser que l'Ajuntament ha cursat la sol·licitud i tots estam esperançats que hi hagi una resposta favorable. Pot ser en un futur no molt llunyà (tot dependrà de l'actitud de les autoritats i de la burocràcia) vegem els nostres molins tal com els verem els padrins del poble: vius i coajants!.

Hi ha precedents d'actuacions oficials i privades per a salvar monuments d'aquesta casta, com els del carrer de la Indústria de Palma, o el molí d'en Xina a Algaida o el molí de Foravila a Santa Maria. També hi ha molts més casos d'esbucament intencionat o de pèrdua inapel·lable per no fer res i deixar-ho estar. A altres pobles s'estan rentant una mica la consciència per tant de temps de menyspreu, i fan el que pertoca pels seus valors culturals més destacats. Un exemple n'és la gestió de la Comissió Municipal del Patrimoni Històric-Artístic, a Montuïri. No n'hi ha prou amb guardar i insistir en el tema-paperum i paperum d'inventaris i fitxes dins un calaix ple de floridura. Com altres aspectes de la convivència, de l'orgull, del bon funcionament, de la bona veinadesa, del futur, tot depèn de tots, d'assumir i més l'autoritat cadascun una part de responsabilitat.

D'una manera o de l'altra, amb subvencions o mans pelades, hem de recuperar aquests presents que mos vénen del passat. Vull fer des d'aquest full un toc d'atenció pels molins que cauen. Voldria saber la manera d'averkonyir públicament aquells que tiren merda sobre els caps de tothom quan embruten i destrossen coves o marges, indrets històrics i naturals. I també voldria que aquell que senti una mica de ràbia perquè passen aquestes coses, que no calli, que doni una passa endavant. No tenim gens d'orgull de poble?. O és la nostra tan bravejada "mallorquinitat"? En qué la feim notar?

L'ANIMA DEL PASSAT

No ho dubteu: en el temps de cadascú, en el decurs de cada generació, hi ha un espai ocupat per l'ahir, per la revisió del record. Aquest espai pot ser ple de nostàlgia o turbulències, o de frescor i focs gentils, o beltat o brut per força,...

qui sap!..., i de vegades aquest temps caducat retorna de mil maneres i sense raons especials que ho expliquin, com sorgeixen en la nostra ment pàgines endarrerides del nostre diari personal.

El passat pareix que vol resistir-se a anar a parar o quedar-se adormit, gelat, en el cove dels records, en el cove de l'oblit. Pot ser és perquè n'és una paret mestra- més important que no creim- en l'edifici del nostre avui i del nostre demà. L'edificació, les modes, la decoració, les idees, són un constant flash-back al passat, o contenen encara unes bases clàssiques i repetides des de l'antigor. Tot és amb el passat, contrastant amb ell.

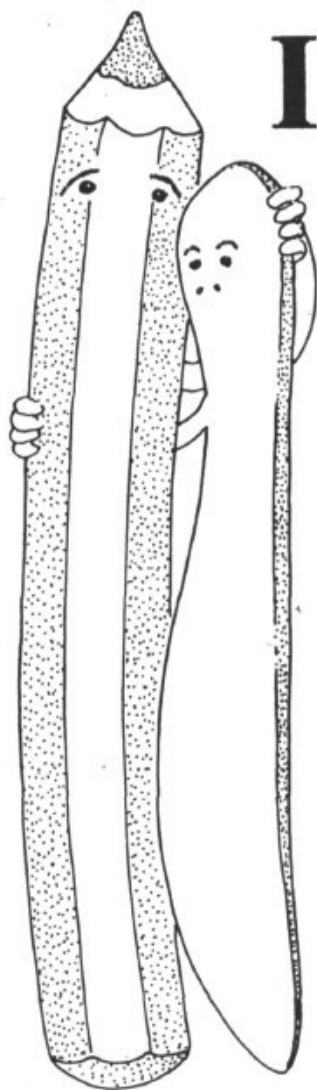
En uns temps precisos s'ha imposat la pràctica de tallar amb una part essencial de les tradicions culturals, i això, no ha fet sino empobrir el present. Avui en dia - no crec que tot sigui una mentida - s'experimenta arreu un bull de revaloració: lo vell torna a trobar un lloc entre les nostres coses i el passat ja no s'espedaça amb tanta fredor i poc mirament. Sempre hi ha qui li treu el suc a aquest "revival", sempre hi ha qui mercadeja amb l'ànima del passat, com mercadejaria amb la seva pròpia ànima, però hi ha una major sensibilitat general per a aquesta part de cultura soterrada que vol emergir, reanimar-se.

No ho dubteu, també nosaltres som passat. I tan sols manca, que ho entenguem, que ho vulguem entendre.

VICENÇ SASTRE

Des de la casa
de la vila

DIBUIXOS I CERÀMICA

PILAR SASTRE
NÚRIA LLUÍS
BIEL BONNÍN
VICENÇ SASTRE

**CASA DE CULTURA
de SA CABANETA**
SA PLAÇA
MARRATXÍ

DEL 10 DE NOVEMBRE
AL 17 DE DESEMBRE

1989

HORARI
DE CAP DE SETMANA

DIVENDRES I DISSABTES:
de 18 h. a 21 h.
DIUMENGES I FESTES:
de 11 h. a 13 h. i de 17 h. a 21 h.

GABRIEL A. VICH

MOLDAVIA - PAISOS CATALANS, QUI
ESTA PITJOR?

A finals del passat mes d'agost, el soviets de Moldàvia va introduir una esmena constitucional per la que el moldau passava a ésser la llengua oficial de l'esmentada república soviètica. També s'assenyalava que caldria respectar la llengua russa i que aquesta seria la llengua de comunicació inter-ètnica. Aquest darrer punt, que la llengua inter-ètnica fos la russa va dur com a conseqüència grans manifestacions i greus enfrontaments amb les forces d'ordre. Els moldaus no volen que la llengua de la minoria russa que hi ha a la república sigui la que serveixi com mitjà de comunicació entre les ètnies.

Però deixem les terres llunyanes i tornem a casa nostra. Què passa aquí? De sobres ho sabem. Pel fet de pertànyer a un estat en que l'espanyol és la llengua majoritària els territoris amb llengua diferent, hem de suportar que tal idioma sigui oficial a tot l'estat. I no sols això, sinó que continuament es posin traves, dificultats, problemes i discriminacions a les llengües minoritàries. És més que evident la precària situació del Català, el Basc i el Galleg fruit de la continuació de la persecució iniciada anys enrera. La democràcia tan sols ha duit la legalització de les llengües, però de la legalització a la normalització hi ha un camí molt llarg; camí que es fa molt costa amunt si al territori governen partits de reconeguda tendència centralista i que procuren seguir amb el monopoli lingüístic de l'idioma espanyol. Basta veure que l'espanyol és l'idioma majoritari dins el govern balear, que aquest continuament en fa ús, la gran quantitat de faltes ortogràfiques que

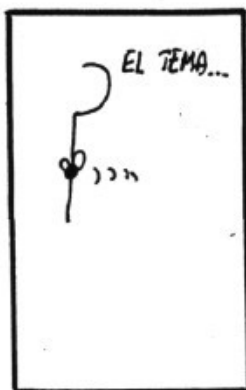
es veuen als escrits oficials, la mínima qualitat del Català emprat al parlament, la manca de col·laboració entre els territoris de llengua catalana en matèria de cultura, el poc recolzament que rep el Català a les escoles, la "mala premsa" que té el Català (basta fullejar els diaris de Ciutat per veure de quina manera es desprecia i insulta la nostra llengua). I la darrera el Sr. Barrionuevo, ministre espanyol de transports i comunicacions va assignar a la futura TV Valenciana la mateixa freqüència que TV3 amb el que els valencians es quedaran si no hi posen remei sense la millor televisió que arriba a les nostres antenes.

I tot això passa a un estat democràtic occidental. Amb això veim que els moldaus han aconseguit que la seva llengua sigui la única oficial a la seva república i que respectin la russa. Nosaltres hem d'aguantar l'espanyol com a oficial i ademés perseguint i oprimint el Català. I no oblidem que Moldàvia és una república pertanyent a l'URSS, estat comunista. Així resulta que les repúbliques soviètiques tenen més llibertat lingüística que no nosaltres a un estat occidental Europeu. Les perspectives de millora són poques mentres no tinguem un govern que segueixi en bo les passes de Catalunya en matèria lingüística, que prediqui amb l'exemple i aconsegueixi una conscienciació del poble illenc en matèria lingüística. Mentres tant només ens queda seguir amb la nostra lluita per la llengua i la cultura catalana i tenir una mica d'enveja sana de les repúbliques soviètiques que aprofiten la perestroika per recuperar les seves llengües, dels seus pobles que lluiten per la seva identitat nacional. La veritat és que mai m'imaginava que la Perestroika arribàs tan lluny.

GABRIEL ANGEL VICH I MARTORELL.

=====

La Mosca Barruda

BOIRES ENTINTADES

HISTORIA I IDEOLOGIA

Un company mestre, em comentava un dia que, mentre explicava en classe de geografia que en un futur molt llunyà - uns cent-cinquanta o dos-cents mil anys - l'estret de Gibraltar s'ajuntarà i la Mediterrània quedarà tancada, un dels seus alumnes afirmà:

- Aleshores els espanyols podran anar al Marroc en cotxe i els marroquins no hauran d'agafar el vaixell per anar a Espanya.

Cont això simplement per donar a entendre el concepte generalitzat que tenim del futur: un present més o menys evolucionat tecnològicament, una projecció del nostre present, i poca cosa més. En el cas de l'estret de Gibraltar, no deixa de ser curiós que uns nins vegin amb una certa naturalitat com evoluciona la litosfera del nostre planeta, com es mouen les plaques tectòniques i com es transformen les estructures polítiques, de països i estats, estan cridats a perpetuar-se en el Temps. De poques coses puc estar-ne segur mirant el futur, però del que sí n'estic plenament convençut és que quan s'ajuntin els dos extrems de l'estret de Gibraltar, d'aquí a uns dos-cents mil anys, no existirà ni un sol país dels existents ara en el món. És possible que existeixen la península Ibèrica, les nostres illes, els rius o els sistemes muntanyencs, però els estats i els països... permeteu-me que ho dubti.

Qui podia imaginar-se com acabarien imperis com l'espanyol, el turc o el portuguès?. Ni tan sols l'Imperi Romà aconseguí assolir l'eternitat, tot i que ben probablement els romans coixejaven del mateix defecte que molts dels nostres contemporanis i somniaven en imperis perennes i civilitzacions indestructibles; però un bon dia, o un mal any, l'Imperi Romà caigué.

Imaginem, per un moment, que podem viatjar en el Temps i arribem al segle II de la nostra Era, quan Roma era una potència indiscutible i les seves possessions s'escampaven per les voreres de la Mediterrània, el llatí era la llengua universal, el poder del cèsar era indiscutible i les legions garantien la seguretat a l'imperi i l'estabilitat de les fronteres. Suposem que ens entrevistam amb un romà, amb un mercader, posem per cas, d'Hispania o de les Galies, i li feim la següent confidència: l'imperi Romà serà vençut i esquarterat i d'ell sols en quedarà la memòria històrica i determinades manifestacions culturals. Probablement el romà amb qui ens haguéssim

entrevistat, ens hagués pres per uns mentiders, uns derrotistes i uns anti-romans, i, naturalment, no s'hagués pres seriosament ni una sola de les nostres afirmacions.

La reacció del nostre imaginari romà seria ben lògica, ben normal, ben comprensible, ¿com podríem explicar a aquell romà de Tarraco o de Lutècia que el seu benvolgut imperi, la seva pàtria, la seva nació, la nina imperial dels seus ulls, la potència política, militar i cultural del món conegut, la propietària en exclusiva del Mare Nostrum desapareixeria del planeta?. Un nordamericà de Kansas o de Califòrnia reaccionaria amb la mateixa incredulitat, si algú del futur l'assabentés que, posem per cas, els EUA tenen els anys comptats, passaran a ser una potència de cinquè ordre i després es desfaran en minúsculs estats.

Ens diuen que de la Història s'aprenen lliçons perquè és cíclica, però en realitat els humans solem aprendre poc de les lliçons històriques. De vegades la Història esdevé una crònica fàcilment manipulable ens mans del Poder, que s'interpreta segons les conveniències i les circumstàncies. Llegiu, per exemple, el que deia un llibre d'Història d'Espanya de fa cinquanta anys:

"Además, es falsa la afirmación de que la Inquisición fuera más severa o cruel que los demás Tribunales de Justicia de la época. Esto es mentira. Los procedimientos de la Inquisición eran más benignos que los de cualquier otro Tribunal. Fue el primero que prohibió la tortura, que entonces se empleaba en todos los Tribunales y en todos los países. Sus cárceles eran mucho más benignas que las demás".

Qui va escriure això tenia una visió ben parcial i partidista del que va ser la Inquisició. El cronista o l'historiador, no va ser en absolut objectiu amb aquets fets, però les seves afirmacions passaren a ser durant algun temps veritats absolutes que s'explicaven i s'ensenyaven a les escoles. Amb interpretacions històriques d'aquesta casta, no és estrany que moltes de vegades, la veritat ens fugi de les mans i arribem a treure conclusions que, com les d'aquell alumne que ja s'imaginava la unitat geogràfica entre Espanya i el Marroc quan s'ajuntin els extrems de l'estret de Gibraltar, siguin més conseqüència de la ideologització i de la visceralitat que de la raó.

**A l'entorn de les set notes.
SOBRE UNA GRAN EMPRESA MUSICAL
DE LES BALEARS**

15(235)

Docent, matemàtic, recercador, músic, viatger... i sobretot, inquiet. Així podria ser la carta de presentació del nostre Amic i assidu col.laborador Pere Estelrich i Massutí, felanitxer de soca-arrel, que des de la constitució, fa set mesos, de la Fundació Pública de les Balears per a la Música n'és el gerent. El fet de la presentació de l'Orquestra Simfònica adscrita a l'esmentada Fundació el passat 30 de setembre, ens dóna peu a parlar amb ell sobre aquest tema, de vital importància en el pervindre de la Música a Mallorca.

Repassem, d'entrada, la gènesi i la funció de la Fundació. Per què, per a què i com?

- "Sens dubte hem de reconèixer que un organisme capaç de fomentar la Música és necessari a qualsevol societat. I dic fomentar en un sentit ben ample. Fomentar vol dir divulgar, promoure, fer... Així doncs la Fundació ha sorgit amb aquest repte, que no és poc. Dins aquesta Fundació, la creació de l'Orquestra Simfònica professional n'és fita primordial, però de cap manera absoluta. Ningú no dubta de la necessitat d'una orquestra estable i

professional, la qual ens permetrà portar endavant aquest foment del qual parlava abans.

Quant al "com?", la Fundació ha estat fruit d'un pacte (i no m'agrada el mot) Cultural entre el Govern de la Comunitat Autònoma, l'Ajuntament de Ciutat i el Consell Insular de Mallorca."

Mirant el panorama musical mallorquí, darrerament en auge, queda clar que hi mancava una formació orquestral estable; quines altres activitats es duran a terme a partir de la seva base?

- "Aquesta Orquestra, la nostra Orquestra, serà un punt de partida. Per si mateixa tindrà una tasca a realitzar, tindrà una vida musical pròpia. Però clar, el fet que instrumentistes de molt prestigi formin part de la formació orquestral ens permetrà la creació d'altres grups de cambra més reduïts. De fet ja iniciem els estudis per a la creació d'una orquestra de cordes i d'un grup de Música contemporània així com la d'un quartet de cordes i d'un quintet de vent.

Per altra banda la Fundació donarà sortida a altres iniciatives musicals. Puc anomenar per exemple un concurs internacional de composició, una primera trobada de recercadors musicals balears juntament amb el Centre de Recerca i Documentació Històrico-Musical de Mallorca, l'edició d'enregistraments diversos..."

FA estona que una cosa així era necessària. Per què no s'havia duit a terme abans?

- "Sincerament no ho sé. En aquest país no és fàcil agrupar esforços per tal d'aconseguir iniciatives. El fet és que tenim ara aquest organisme i l'hem de fer funcionar a ple rendiment. "

SOL passar que les idees dutes a terme per determinats sectors, especialment polítics, siguin rebujades per altres grups. Quines són les garanties de continuïtat en el cas que tractam?

- "Crec que la resposta de la societat serà la millor garantia de continuïtat. Si donam el servei que aquestes Illes necessiten, si aconseguim portar la Música per tot arreu, si els organismes públics i privats tenen en la Fundació un punt on dirigir-se a l'hora de consultar qüestions musicals... aleshores tenim garantitzada una llarga vida. "

LA Música, a partir d'ara, arribarà a tot arreu... Quin pla de disponibilitat teniu per anar als diversos indrets de les Illes?

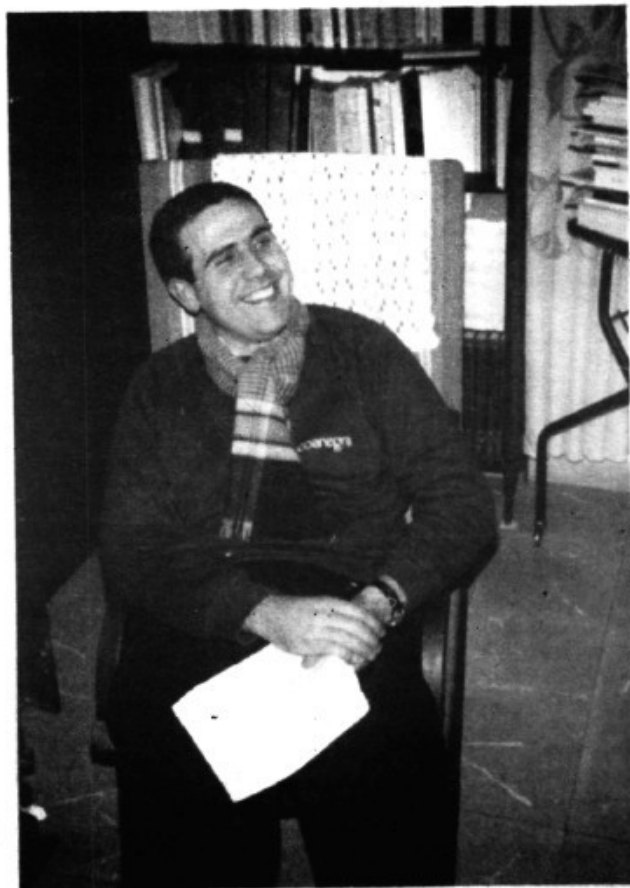
- "Hem oferit a tots els Ajuntaments de Mallorca la programació de la temporada. Ens agradaria que cada concert també es realitzàs fora de Palma. Diversos consistoris ja han contestat afirmativament.

Per altra banda per a aquells indrets que no puguin suportar les despeses d'un concert simfònic podem oferir vetllades amb grups més reduïts.

Menorca, Eivissa i Formentera, a través dels Consells insulars, podran gestionar l'actuació orquestral."

SI haguessis de fer una valoració de la problemàtica existent en els set mesos que duis de rodatge, quins punts destacaries?

- "Bé, els moments més difícils han estat, i per aquest ordre, el muntatge de les proves d'aptitud per "triare" els músics de l'Orquestra i la gestió dels visats de treball dels professors estrangers que treballaran amb nosaltres. Vull dir que la problemàtica més greu és la referent a la burocràcia, i sobretot per un com jo que no hi estava massa avesat. Però per

altra banda treballar amb gent com Lluís Remartínez, que té experiència en aquests camps de formació d'orquestres, m'ha servit molt per resoldre les qüestions que s'han anat plantejant. També les diferents institucions ens han donat una mà en molts de casos."

Doncs res més per avui. El periple encetat per l'Orquestra amb el concert de presentació ofert a l'Auditori marca l'inici d'una nova època dins la Música mallorquina. El futur de la Fundació -esperances, il·lusions, idees i projectes- és prometedor. Es tracta d'un organisme que feia falta per canalitzar multitud de possibilitats dins el camp musical a ca nostra. Pens que tant la Música com Mallorca estan d'enhonorabona. I estic segur que no mancaran ocasions per reafirmar-ho. Sort, Pere!

B i e l

Si bé el mes passat protestava per l'emissió per part de TV3 d'una pel·lícula colorejada, ara TVE també s'apunta al comerç d'obres d'art adulterades mitjançant computadores que coloren qualsevol cosa que veuen en blanc, negre o gris.

Concretament, la primera emesa per la tele socialista d'en Solana va ésser "San Francisco", pel·lícula que representa el major terratrèmol viscut a aquella ciutat. Una pel·lícula excel·lent amb una especial magnificència d'efectes especials si tenim en compte l'any que es va fer. Tota una obra d'art. Durant el mes de setembre n'hi ha hagut varies, més ben dit, tot un cicle dedicat al crim

cinemàtic que suposa el colorejat. Crim que no podem dir que sigui gaire perfecte, ja que és d'una pèssima qualitat amb multitud d'errades i en el que és freqüent veure a una escena, plànol o seqüència com certes coses si tenen color i d'altres no. Una "mescla d'ous amb caragols" que fan que el producte final sigui encara més desagradable.

No tornaré a dir el que pens del cinema colorejat, ja que crec que ho vaig deixar clar a l'escrit anterior. Tan sols dir que tan mal fet està que ho emeti TVE com TV3, i ara que TVE també les emet crec que estava en el meu deure dir-ho de nou, amb l'esperança que aquesta desagradable actitud de colorejar mori ben aviat.

GABRIEL ANGEL VICH I MARTORELL

RACÓ

DE

CIÈNCIA

QUE ES LA PLUJA ACIDA?

Un dels problemes que la societat industrial presenta a la natura és el de la pluja àcida. Es preocupació de molts de països, perquè és responsable de la destrucció de la vida de boscos, camps, rius i llacs.

S'entén per pluja àcida tota precipitació (pluja, neu, etc.) amb un contingut d'àcid que sorgeix com a conseqüència de reaccions químiques complexes que tenen lloc a l'atmosfera, entre l'aigua de la precipitació i gasos tòxics emesos per l'home.

Degut a la combustió industrial de combustibles fòssils (carbó, petroli) i als vehicles motoritzats, s'emeten a l'atmosfera òxids de nitrogen i de sofre. Aquest òxids reaccionen amb l'aigua, i produeixen àcid sulfúric i àcid nítric:

$SO_2 + \frac{1}{2} O_2 \rightarrow SO_3 + H_2O \rightarrow H_2SO_4$
(ACID SULFURIC)

$NO_2 + H_2O \rightarrow HNO_3$ (ACID NITRIC)

L'àcid sulfúric que conté l'aigua de la precipitació, al caure damunt la fulla de la planta, bloqueja els estomes i provoca la caiguda anormal. Per altra banda, els àcids nítric i sulfúric enriqueixen el sòl amb productes tòxics, i enverinen la planta. El desequilibri establert impedeix l'absorció dels metalls que la planta necessita pel seu metabolisme. La conseqüència és la mort del vegetal.

SOLUCIONS DEL PROBLEMA.

Per acabar amb aquest problema, és necessari reduir l'emissió dels gasos anomenats, bé utilitzant combustibles sense sofre ni nitrogen, o bé filtrant i eliminant aquest gasos. Però és a l'àmbit internacional on cal cercar solucions. No s'ha d'oblidar que països com Suècia es veuen afectats per emissions de gasos provinents d'altres països. A Espanya, el problema comença a ésser preocupant a zones prop de nuclis industrialitzats.

BARTOMEU CARDELL.

MUSICA AL PARC DE LA MAR

De l'Ajuntament de Ciutat hem rebut informació sobre les distintes actuacions que organitzen al Parc de Mar de Ciutat.

Dia 5-11-89 Balls i Tonades de Mallorca (Ball de Bot).

Dia 12-11-89 Esclafits i Castanyetes (Ball de Bot).

Dia 19-11-89 Banda de Musica.

Dia 26-11-89 Raiguers (Música tradicional).

Totes les actuacions començaran a les dotze del migdia.

També hem rebut la programació dels

concerts de la Banda de Música Municipal de Ciutat.

Dia 5-11-89 Concert al Teatre Principal amb fragments de Sarsuela la primera part i la segona el Concert número 1 en Fa menor per clarinet i orquestra de Weber, i la Gran obertura de LA GRAN PASQUA RUSSA de Rimski-Korsakov.

Dia 26-11-89 També al Teatre Principal, concert. A la primera part, Suite en La de Gómez i Una nit a la muntanya pelada de Musorgski.

A la segona estrena del Poema Simfònic de Peris VIDA I MORT DE PIRODO. I RIKLIA la audició de Sanchis.

L'any 1958 el bisbe Enciso visità el convent de les franciscanes de Pòrtol. El veim en el moment d'entrar dins la capella, saludant a Sor Joana i a Sor Margalida (gentileza de Sor Joana)

Un dia de noces, l'any 1957, davant Es Cine: (d'esquerra a dreta) Pere Calet, Caterina des Forn, Antònia des Forn, Xisco de ca na Rosa i Joan de ca na Rosa. Les cases del fons actualment ja no hi són; donaren pas al carrer Albert Castell. (Gentileza de Pere Amengual "Calet")

PRECISAMENT AQUEST MES...

19(239)

Fa 175 anys (octubre del 1814)

Fa dos mesos hi hagué canvi de consistori. Fernando VII extingí l'Ajuntament constitucional i tornaren quedar els membres de 1808: Joan Garau, de Joan; Miquel Omar, Miquel Nadal, Antoni Canyelles, Andreu Mir i l'Artí Amengual.

El passat setembre Miquel Monblanch renuncià a la vacant interina de secretari. Nomenaren Antoni Ferrer, de Ciutat, com assistent secretari.

El batle d'Andratx remet un ofici per a que hi vagi algú per arreglar i compondre les guàrdies de salut pública corresponents a Marratxí. Comissionen Miquel Ramis, actual tinent de batle, per fer-ho.

En fa 150 (octubre, 1839)

La corporació, juntament amb els honors Pere Josep Jaume i Antoni Canyelles, dona la xifra de 5340 trullades d'oliva per enguany.

En fa 100 (octubre, 1889)

Es nomena una comissió per marcar els límits del terme municipal, formada pels millors coneixedors de les fites.

La junta d'obres ha de passar pels carrers dels establidors de "Ca'ets Enegistes", que en temps de pluges es troben en estat deplorable, per mirar de posar-hi remei.

Es designa la sala de sessions de la casa consistorial com local per celebrar les properes eleccions. S'han de renovar una sèrie de regidors.

En fa 75 (octubre, 1914)

S'han d'expropiar terrenys per obrir varis carrers en Es Pont d'Inca.

L'Ajuntament recolza la idea de la diputació consistent en què a Balears hi hagi una escola normal de mestres on es pugui cursar la carrera de magisteri.

En fa 50 (octubre, 1939)

El governador civil autoritza la celebració de "vetllades familiars" en un local de l'Avda Antoni Maura d'Es Pont d'Inca. Tendran lloc els dissabtes, diumenges i festius de 18 a 24 h. També autoritza Josep Vidal Capellà per celebrar jalls de saló en un altre local del mateix carrer.

Amador Calafat Rosselló presenta la dimissió com inspector veterinari del municipi. En lloc seu nomenen com interí el nanescal Bartomeu Monserrat Rigo.

Autoritzen Josep Oliver Bastre per voltar de paret un solar dels establiments de Ca'n Flor, de Pòrtol.

Gabriel Barrera Ferrer i Antònia Rotger Crespi queden com empleats temporers de l'Ajuntament fins a final d'any.

En fa 25 (octubre, 1964).

El consistori s'adhereix a la iniciativa de l'Ajuntament de Santiago de Compostela per a que el papa Pau VI sigui convidat a l'aconteixement jubilar de l'any sant jacobeu 1965.

S'aprova inicialment el pla general parcial d'ordenació urbana de la finca Sa Tanca, d'Es Pont d'Inca, presentat per Luis Juncosa Iglesias, president d'AMEBA S.A.

Es deixen sobre la taula els projectes de parcel·lació de Ca'n Güia i de Ca'n Barceló, ambdós d'Es Pla de na Tesa.

El regidor Company manifesta el seu desig que un carrer d'Es Pont d'Inca sigui retolat amb el nom de l'ex-batle de Marratxí Bartomeu Ramis Vidal. Queda pendent de consulta.

Queda legalitzat el funcionament d'una sèrie d'olleries de Pòrtol que no s'ajustaven a la legislació vigent.

Autoritzacions diverses: el taller elèctric de Miquel Ramis Pizà al C/ Queipo de Llano; la barberia de Gabriel Grimalt Mir en el C/ José Antonio; la perruqueria de senyores de Caterina Amengual Serra en el C/ Oleza; la fusteria d'Antoni Serra Serra en el C/ José Antonio; la fusteria de Gabriel Serra Mulet en el C/ Oleza; la botiga de teixits de Bartomeu Serra Amengual en el C/ José Antonio; la perruqueria de senyores de Benvinguda Vera Gambins en el C/ Ramon Llull; l'ampliació de la indústria peladora d'ametles de Maria Llabrés Marimon en el C/ Ca'n Mas; la perruqueria de dues butaques de Jaume Crespi Coll en el local annexe al cafè del C/ Weyler; la carnisseria i botiga de queviures de Guillem Ramis Serra en el C/ Rector Llompart; el magatzem d'adobs de Bartomeu Serra Amengual en el C/ Albert Castell.

Donen permís a Jaume Riera Sureda, en representació d'Erica S.L., per a l'apertura d'un taller de confecció de roba en el C/ Antoni Maura.

Donen permís a Pere Garau Pujadas, en nom d'IMPASA per instal·lar una indústria de fabricació de pastes alimentícies en el C/ Antoni Maura.

COL·LABORADORS: Xisco Busquets, Antoni Canyelles i Oliver, Bartomeu Cardell i Fluxà, Emili Castaño i Calvo, Jordi Cloquell, Pere Estelrich i Massutí, Antoni Pere Font i Munar, Miquel A. Font i Villalonga, Xavier Fortuny, Pere Gil, Guillem Massot i Juan, Jaume Miralles i Ferrando, Bonifaci Molada i Pradas, Bartomeu Moll i Mas, Miquel Mut i Amengual, Antoni Pascual i Nadal, Damià Perelló i Terrassa, Melcion Puigserver i Canyelles, Antoni Roca i Jerez, Gabriel Rotger i Bibiloni, Vicenç Sastre i Arrom, Cristòfor Tries i Serra, Antoni Vaquer i Ramis, Gabriel A. Vich i Martorell.

PORTADA: "Sa Torre" de Pòrtol (Dibuix de Vicenç Sastre)

DISSENY I CONFECCIÓ GRAFICA: Miquel Mut i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ: Pere J. Amengual i Bestard, Miquel Bosch i Auba, Biel Massot i Muntaner, Joana Maria Matas i Alomar, Bernat Palou i Creus.

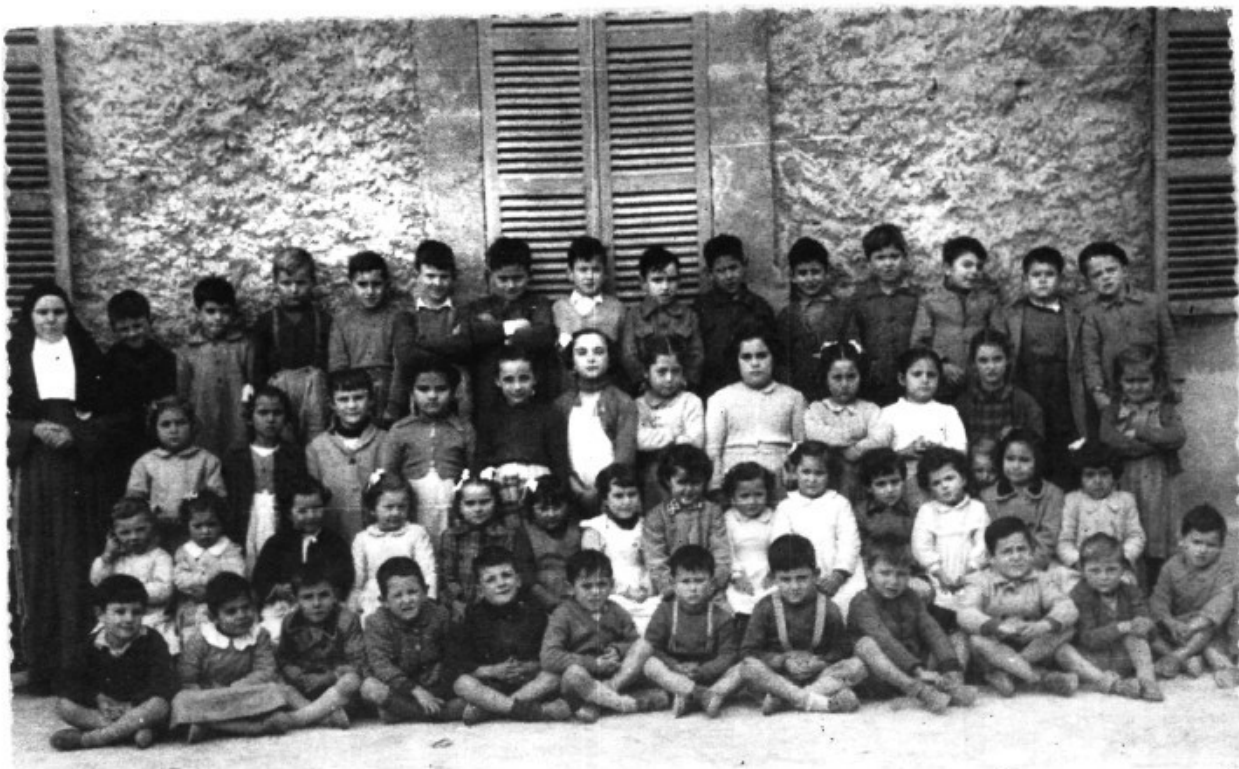
Imprès als tallers "Apóstol y Civilizador" (Petra)
D.L.: PM 529/81

S'Escola Vella s/n
07141 Pòrtol

Nº 86 octubre del 1989

AQUELL TEMPS

Ca ses monges de Pòrtol, fa devers 35 anys. Era el 1954 o 1955. D'esquerra a dreta i de dalt a baix. PRIMERA FILERA: Sor Maria de l'Empar, Antoni de sa Pedrera, Antoni Ribes, ??, Tomeu de sa Penya, Felip Rubí, Jaume des Tancat, Guillem de ca's Metge, Antoni Pinero, Tomeu de sa Travessa, Antoni Arraconer, Rafel de ca na Grossa, Tomeu Rigo, Toni Teuler, Xisco de ca na Rosa. SEGONA FILERA: Caterina de ca'n Veiet, Francesca Peretons, Francesca Fornera, Francesca Duran, Maria Meta, Paquita de sa Pedrera, Esperança Santa, Antònia de sa Bassa, Margalida de ca'n Veiet, Antònia Rugala, Francesca Pujol(+), Maria de ca'n Canyar. TERCERA FILERA: Tomeu de ca's Ferrer, Angela de ca's Ferrer(+), Maria de ca'n Ramon, Antònia Pinet, Caterina d'en Biel Sipera, Maria Torretes, Maria de sa Bassa, Maria Polita, Caterina de ca'n Crosta, Caterina Roqueta(+), Caterina des Forn, Caterina de ca'n Calet, Pep Rigo, Maria Tiet, Caterina de ca'n Vent. QUARTA FILERA: Joan Ferrer(+), Ramon de ca'n Ramon, Xisco Rosseió, Jesús Neo, Tomeu de sa Pedrera, Tomeu de sa Penya, Pere Calet, Joan Rubí, Joan de ca na Grossa, Antoni Ros, Sebastià Rugal, Pep Pinero.

Fotografia gentilmente cedida per la família Amengual Bestard